איך יוצאים מכאן? – פרשת השבוע בשלח

מאת: ב.י.ג פיש
ינואר 21, 2024

כל גלות מביאה דיכאון וכל גלות נקראת "מצרים". אז רגע, איך יוצאים מכאן? מהמצב הזה? לביג פיש יש עצה מדהימה ועוד כמה טיפים שיעשו לכם את זה!…

או! סוף סוף יצאנו משם! ממש דיכאון עשה לי ה"מצרים" הזה. בעצם, כל גלות מביאה דיכאון וכל גלות נקראת "מצרים" – על שם שמצירה לישראל. ויותר מזה, הדיכאון הוא בעצמו הגלות והשמחה היא הגאולה, כך כותב רבי נחמן מברסלב בליקוטי מוהר"ן (חלק ב, תורה י). כדאי לכם לפתוח ולראות בעצמכם, אני לא מתכוון כאן לעשות את העבודה בשבילכם…

בכלל, אם כבר נגענו בנקודה, מי שרוצה להתקרב לרבי נחמן צריך להתרגל לפתוח את הספרים ולהסתכל בהם הרבה, עד שתמיד ימצא עצה לכל מצב מתוך ספרי הצדיק, שאז זה ממש כמו שהצדיק חי ומייעץ לו על כל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עניין והרצה את השאלה לפני כל
הבחורים . כולם הבינו שאם הם יראו לעשיר את טעותו לא יצא מזה שום
דבר וחיפשו דרך לתרץ לו את “קושייתו ” ולזכות בבתו , שבאמת הייתה
צדיקה ויפת תואר וגם בעושר הרב שלא יזיק …

ישבו כל הבחורים למצוא תירוץ , ישבו יום , ישבו יומיים ולא מצאו ,
עד שהבחור הגאון של הישיבה מצא ! וכה אמר :

בפרשת השבוע כתוב “וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת הָעָם וְלֹא
נָחָם …” הוא ביטא את המילה “נחם” כמו שמבטאים באידיש (כך :
“נֻחוּם ”), וגם חתך את הפסוק באמצע , כי ההמשך הוא “ולא נחם
אלוקים דרך ארץ פלישתים ”, והוא עצר ב ”ולא נחם ” וביטא את זה “ולא
נֻחוּם ”, ממילא יצא התירוץ “הנפלא ”: רואים שפרעה שלח את העם , אבל
את נחום לא ! ומאחר ונחום זה היה אחד מאלה שלא שולחו ממצרים והיה
מאלו שמתו בשלושת ימי האפילה , והתורה אף גילתה את קלונו , על כן
כך נאה ויאה שלא ידליקו נר שבת בחלב שלו !

“פשששש ! ” העשיר כל כך התפעל מהתירוץ הגאוני והבחור זכה לקחת את
בתו לאישה …

תפתחו את הספרים העצות נמצאות שם …

כן , כן , יש תועלת גם בשטות כמו שגילה דוד המלך . מה , אתם לא
מכירים את הסיפור ? ובכן , דוד המלך שאל את הקב ”ה מה תועלת יש

בשטות? בשביל מה יש שוטים בעולם? למה זה טוב? הקב”ה לא ענה לא מיד, אלא נתן לו להבין מעצמו. וכך היה המעשה:

ויהי היום ודוד המלך היה בורח מאויביו הרבים ונקלע לעירו של אכיש מלך גת, שהיה אחיו של גלית אותו הרג דוד. באו אנשים לאכיש ואמרו לו שהגיע לעיר אדם שנראה דומה מאוד לדוד המלך, אויבו המושבע. כשדוד שם לב לכך שזיהו אותו והוא נמצא בסכנה עצומה, מה עשה? החל להזיל ריר על זקנו כמשוגע וכתב באותיות ענקיות על חומת ארמונו של אכיש “אכיש חייב לי עשרת אלפים דינרי זהב”. משראה כך אכיש אמר: החסרים לי משוגעים בעיר, שלחו אותו מכאן…

ככה, על ידי השטות דוד נמלט! וזה סוגר מעגל עם מה שכתבתי בתחילת המאמר, שעל ידי השמחה יוצאים לחירות, ולשמחה אי אפשר לזכות על פי רוב אלא על ידי מילי דשטותא (כך אומר רבינו, לא אני) וזו התשובה למה יש שטות בעולם, כדי שנוכל לשמח את עצמנו על ידי מילי דשטותא ולצאת ממצרים אחת ולתמיד.

שכוייח!

כל שבוע אנחנו נהנים מעוד חידושים נפלאים על פרשת השבוע, כנסו לכאן ותיהנו גם אתם!